MOLITVENI TJEDAN 2026. · ZA DJECU · UTEMELJENI NA BIBLIJI, USREDOTOČENI NA MISIJU

NEDJELJA

Hodajte s Bogom

Sama na stazi

MISAO DANA

Zapamtite ovo: Nikada niste otišli predaleko da biste se vratili kući.

"Naprijed, kršćanski vojnici!" objavio je snažni glas preko buke od zvonjave biciklističkih zvona i žamora glasova. Abby je podesila svoju biciklističku kacigu. Već tjednima se radovala ovoj crkvenoj vožnji biciklom!

Ubrzo je skupina krenula. Popločanu stazu s jedne strane obrubljivala je gusta šuma, a s druge visoka ograda od pletene žice. Skupina se popela na brdašce iza kojeg se prostirala široka dolina, a Abby je prva stigla do njezinog dna, gdje je počela istraživati. Tu je, nedaleko od staze, ugledala kost! *Možda ju je neka velika životinja ostavila ovdje*, pomislila je uz blagi drhtaj.

Budući da ostatak skupine nije zastajao, ona je brzo skočila na bicikl i pojurila za svojim prijateljima. Nakon što su prešli nekoliko kilometara, netko je predložio da se okrenu. Kad je ugledala kako i njezina mama pravi polukružni okret, Abby je osjetila sjenku razočaranja. "Moramo se već vratiti, mama?"

"Dušo, noge će mi otkazati ako budemo išli dalje", rekla joj je mama uz osmijeh. "Osim toga, tvoj tata i mlađi brat su u automobilu na parkiralištu i čekaju nas."

Abbine oči iznenada su se razvedrile. “Mama, mogu li ja voziti ispred skupine?” S novim naletom snage brzo je biciklom zamaknula iza prvog zavoja. Osjećala se neovisno i snažno dok je ulazila u sljedeći zavoj; a zatim je ubrzo primijetila kako na stazi nema nikog osim nje. Automobili su jurili s druge strane žičane ograde, a sjenke u mračnoj šumi s njezine desne strane odjednom su se prijeteći počele produžavati.

Možda bih se trebala okrenuti i vratiti, pitala se. *Ali ne, ne, parkiralište je sigurno tu iza sljedećeg zavoja. Ubrzo ću stići do njega!*

Vozila je dalje, minute su prolazile, a očekivano parkiralište nikako se nije pojavljivalo. Kad je shvatila da je sasvim sama na stazi, vozila je što je brže mogla, a već sljedećeg trenutka srce joj je počelo snažno lupati kad su se pojavila dvojica biciklista i prošla pokraj nje klimajući glavama. A zatim je zapazila poznatu uzbrdicu ispred sebe — i sjetila se one kosti. Kako je mogla zaboraviti? *Otišla sam predaleko da bih se vratila*, uspaničila se. *Jednostavno sam otišla predaleko.*

Molila se da je negdje u blizini ne vreba divlja životinja. Na trenutak je zamislila da puma čuči pokraj staze. A onda je kao munja prošla pokraj tog strašnog mjesta. Učinilo joj se kao da je prošla vječnost prije nego što je ugledala parkiralište. Kakav predivan prizor! Potrčala je do očevog automobila i objasnila mu što joj se dogodilo.

Nešto kasnije ugledala je i jednu usamljenu priliku u daljini kako trči prema početku staze. Bila je to mama — bez daha i uplakana. Abby joj je potrčala ususret. “O, Abby, tako mi je drago što si na sigurnom”, rekla joj je mama dok ju je grlila. “Zašto si išla ispred mene?”

“Žao mi je, mama”, priznala je sa suzama u očima. “Pa, pitala sam te mogu li ići biciklom ispred tebe, zar ne?”

“Jesi”, rekla je mama. “Ali nisi čekala moj odgovor.”

Jeste li već nekada i vi trčali ispred Boga? Možete izvući pouku iz Abbine pogreške; uštedjet ćete sebi mnogo boli i patnje ako nikada ni ne krenete! Nikada ne morate sami hodati stazom! Đavao će vam tijekom života na uši šaputati mnoge laži, zato zapamtite ovo: nikada niste otišli predaleko da

biste se vratili kući. Nije važno što ste učinili, što ste vidjeli, što su drugi rekli ili što možda mislite — Isus vas cijeni.

“Da, ljubim te ljubavlju vječnom”, kaže On (Jeremija 31,3). On želi biti tvoj Pratitelj. Hoćeš li hodati s Njim? Ako je tako, daj Mu svoju ruku i svoje srce — i raduj se budućnosti, jer je tvoje životno poslanje tek počelo!

• • •

JEDNIM GLASOM

Pomolimo se zajedno kao obitelj.

JedanGlas27